

رحلت مولانا شیخ افتخار حسین انصاری رئیس علمای شیعیان جامو و کشمیر

مرحوم حجة الاسلام و المسلمین مولانا شیخ افتخار حسین انصاری، در سال ۱۹۴۳م (۱۳۶۲هـ ق - ۱۳۲۲ش) در «سرینگر» - مرکز ایالت کشمیر هند - چشم به جهان گشود. پدر آن مرحوم حاج شیخ جواد انصاری و اجدادش، همه از علمای ایرانی و قومی الاصل ساکن کشمیر بودند که در سال ۱۴۵۰م از قم به کشمیر مهاجرت کرده بودند. او در ۲۱ سالگی (۱۹۶۴م - ۱۳۸۴هـ ق) پس از تکمیل سطوح، به نجف اشرف هجرت و سال‌ها در دروس آیات عظام: حکیم و خوئی شرکت کرد و در سال ۱۹۰۷م (۱۳۹۰هـ ق) پس از اخذ اجازات متعدد از علمای نجف به زادگاهش بازگشت. وی علاوه بر امور دینی شیعیان، در وادی سیاست نیز گام نهاد و دست آوردهای گسترده‌ای برای شیعیان کشمیر به ارمغان آورد. او نخست «انجمن شیعه کشمیر» را بنیان نهاد و علیرغم اینکه دولت کشمیر آن را به رسمیت نمی‌شناخت و با تحریک دیگر گروه‌های مذهبی با آن‌ها مبارزه می‌کرد، اما وی با متانت و صبر و حوصله فراوان و سخنرانی‌های متعدد توانست علاوه بر نفوذ در دل شیعیان، وحدت و انسجام بخشی به آنان، به دیدار با سران ایالت و کشور پرداخت و توانست برای سه دوره وزرات (صنعت، شهرداری و امور اجتماعی) را بر عهده بگیرد. و در زمان صدارت خانم «ایندیرا گاندی» به عنوان سفیر هند در جمهوری اسلامی ایران برگزیده شد ولی او نپذیرفت و هنگامی که حضرت امام خمینی از او علت عدم پذیرش را پرسیدند، گفت: «من می‌خواهم نماینده دولت اسلام در سرزمین کفر باشم و نمی‌خواهم نماینده دولت کفر در سرزمین

اسلام باشم».

امام از این پاسخ بسیار خوشش آمد و او را به عنوان نماینده تام‌الاختیار خویش در هندوستان برگزید. که همین انتخاب بعدها از سوی مراجع تقلید شیعه به ویژه حضرت آیت الله سیستانی مورد تأیید قرار گرفت و با پشتیبانی معظم له و کمک و مساعدت حضرت حجة الاسلام والمسلمین جناب حجة الاسلام والمسلمین شهرستانی، توانست صدها حسینیه، مسجد، مدرسه علمیه امام صادق و درمانگاه و مکتب خانه در سراسر کشمیر بنیاد نهد. او روابط اجتماعی قدرتمند با سران هندوستان داشت و از نظر اجتماعی و سیاسی، اعتباری فراوان در ایالت کشمیر و سراسر هند به دست آورد و رئیس‌العلماء کشمیر و نماینده عالی شیعیان در مجلس ایالت جامو و کشمیر گردید.

وی سه بار در معرض حملات تروریستی و هابیت قرار گرفت و مجروح شد، ولی جان سالم به در برد. وی محوری برای وحدت شیعیان کشمیر بود و بدون تردید جایگزین وی به سادگی میسر نخواهد شد. او حدود نیز قرن به ترویج تشیع، به خصوص ترویج مکتب امام حسین علیه السلام و زنده نگهداشتن عاشوار پرداخت و پرچم امام حسین علیه السلام را برافراشته ساخت و عزاداری شیعیان کشمیر در سراسر جهان بی نظیر است.

سرانجام آن مرحوم در ۷۱ سالگی پس از تحمل دو سال بیماری کبدی، در روز سه شنبه، ۸ مهرماه ۱۳۹۳ ش، (۵ ذی‌الحجه ۱۴۳۵ هـ.ق) دار فانی را وداع و با اعلام خبر وفاتش از سوی دولت کشمیر، عزای عمومی اعلام شد و صدها هزار نفر از مردم شیعه و سنی در تشییع پیکرش شرکت نمودند و در قبرستان «سرینگر» در کنار قبور پدر و نیاکانش - که همه از بزرگان و علمای کشمیر بودند - به خاک سپرده شد.

روحش شاد، راهش پررهور باد